

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2255/05
28.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА" против решења Министарства финансија Републике Србије број 465-02-00427/93-07 од 6.1.2005. године, у предмету експропријације, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.9.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба Предузећа "АА" изјављена против решења Одељења за урбанизам, грађевинске, комуналне стамбене и имовинско-правне послове општине Јагодина број 465-5/03-04 од 16.8.2004. године, а којим је одбијен захтев тужиоца за поништај решења наведеног органа број 465-18/93-04 од 9.6.1993. године о административном преносу земљишта, као неоснован.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа и понавља наводе изнете у жалби на првостепено решење, јер је мишљења да због мањкавости учињених у првостепеном поступку је тужени орган жалбу морао уважити, а он је прихватајући у потпуности наводе, интерпретацију и аргументацију првостепеног органа, доносећи побијано решење и сам погрешно применио материјални пропис. У побијаном решењу тужени орган наводи да се ради о непокретностима у друштвеној својини (а након ступања на снагу Закона о својини Републике Србије - "Службени гласник РС", број 53/95, 3/96, 54/96 и 32/97 у конкретном случају може се говорити о земљишту у државној својини) и да се сагласно одредби члана 70. Закона о експропријацији, осим његове примене у делу утврђивања општег интереса, ни једна друга одредба истог везана за поништај правоснажног решења о експропријацији непокретности не може применити на режим административног преноса, ради чега је захтев жалиоца оцењен као неоснован. Истиче да је у конкретном случају евентуално Влада РС, уз иницијативу, односно сагласје са надлежним министарством (ради се о пољопривредном земљишту) могла бити овлашћена да поступи по захтеву ранијег корисника о враћању одузетог земљишта које се користи супротно закону или природи и намени непокретности. Сматра да конкретни административни пренос непокретности са једног на друго правно лице из 1993. године суштински и не постоји, па да је донето решење од стране Одељења за урбанизам, грађевинске, комуналне, стамбене и имовинско - правне послове Општине Јагодина број 456-18/93-04 од 9.6.1993. године потпуно непримењиво, па је исто ваљало и формално прогласити ништавим или захтев странке бар проследити на одлучивање надлежном органу. Пошто је тужени орган свој управни акт засновао на идентичном закључку првостепеног органа без ваљане чињеничне подлоге, тужилац предлаже суду да тужбу уважи а побијано решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да Врховни суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени суда, поступио тужени орган када је одбио, као неосновану, жалбу тужиоца против првостепеног решења налазећи да је то решење донето без повреда правила поступка и засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права, одредаба Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", број 44/96) на које се тужени орган правилно позива у оспореном решењу.

Из списка предмета види се да је првостепени орган своју одлуку засновао на одредби члана 36. став 3. Закона о експропријацији којом је прописано да ће се на захтев ранијег сопственика експроприсане непокретности правоснажно решење о експропријацији поништити или изменити ако корисник експропријације у року од три године од правоснажности одлуке о накнади односно од дана закључења споразума о накнади није извршио према природи објекта знатније радове на објекту ради чије је изградње извршена експропријација, као и одредбе члана 70. истог Закона.

Из списка предмета, односно решења о утврђивању општег интереса СО Јагодина број 020-99/92-01 од 17.11.1992. године, као и копије плана РГЗ-а од 22.5.2003. године се види да се ради о непокретностима у

друштвеној својини, а за исте је поменути решењем СО Јагодина утврђен општи интерес и које су административним преносом пренете у корист "ББ", то се решење Одељења за урбанизам, комуналне, стамбене и имовинско-правне послове Општине Јагодина број 465-18/93-04 од 9.6.1993. године не може поништити под условима и на начин прописан чланом 36. став 3. Закона о експропријацији. Ово стога што је административни пренос непокретности посебан правни институт, регулисан законом, за који се само општи интерес у смислу одредбе члана 70. Закона о експропријацији утврђује на исти начин као и за експропријацију непокретности, па се поништај решења о административном преносу непокретности не може вршити на начин и под условима који су законом одређени за поништај решења о експропријацији. Тужени је за своју одлуку у образложењу оспореног решења дао правно ваљане разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио и остале наводе из тужбе па је нашао да исти нису основани и да не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења.

Са напред изнетих разлога, Врховни суд Србије је оценио да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96) одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ, У БЕОГРАДУ,

дана 28.9.2005. године, У. 2255/05.

Записничар, Председник већа,

Милан Комленовић, с.р. судија,

Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

љм